

ΣΕΛΙΔ. 153, στ. 1, Δέ πολυτελῶς.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸν σύνδισμον.—Στ. 2, Ἐκπομάτων τε καί.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὸν δεύτερον σύνδισμον.—Στ. 3, Ἀργύρω πάντα λάμπουσθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἀργύρω κατὰ λάμπουσθαι.—Στ. 14, Παραδίσις.] Τὰς ἀποθήκας, ἃς ἡ συνήθεια Μαγαζία καλεῖ, παρὰ τὸ τῶν Ἰταλῶν Magazzino, ὅπερ κακίνοι ἐκ τῆς Ἀράβων φωνῆς παρελήφασιν, ὡς φασι οἱ τῶν τοιούτων εἰδήμονες καὶ ἡ τοῖς Ἑλλητικοῖς δὲ συγγραφεῦσι πολιτογραφηθεῖσα Γάζα (ὅθεν καὶ τὸ Γαζοφυλάκιον), τῆς αὐτῆς σημασίας καὶ συγγενείας ὄνομά ἐστι, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ τοῖς Τούρκοις κλούμνος Σαζενές.—Στ. 19, Μακρόχειρα, κάλλιζον.] ΗΔ, ΑΓ, Μακρόχειρα καὶ κάλλιζον. Ἄμαρτάνει δ' ὁ Στράβων, ἢ ὁ τὰ τοῦ Στράβωνος ἀντεγράψας, Δαριῖον εἶναι λέγων τὸν ἐπονομασθέντα μακρόχειρα Ἀρταξέρξης γὰρ ἐπωνομάζετο μακρόχειρ.—Στ. 21, Τὸν δὲ πλείζον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Τὸ δὲ πλείζον.—Ἐν κατασκευαῖς.] Ὡσπερ ἂν εἰ ἔλεγε καὶ, Ἐν σκεύεσι (en vaisselle), ὡσπερ ἠρμήνευσεν Ἡμεῖς Γαλλεσί. Τούτου δὲ τοῦ ἐν σκεύεσι πλούτου τῶν Ἀσιακῶν βασιλείων τὴν ἀφθονίαν καταγράφει καὶ ὁ προφήτης Ναούμ (β', 9).

ΣΕΛΙΔ. 154, στ. 3, Τὸν Χαλυδώνιον.] Τὸν ἐκ τῆς πόλεως Χαλυδῶνος, ἢ νῦν Χαλέπι καλεῖται.—Στ. 8, Οὐτ' ἐκίνοι... οὐδ' οἱ.] ΗΔ, ΑΓ, Οὐδ' ἐκίνοι... οὐδ' οἱ.—Στ. 14, Πέρσαι Ἑλλήνων.] ΗΔ, ΑΓ, Πέρσαι καὶ Ἑλλήνων.—Στ. 16, Ἐπ' ὀλίγον χρόνον τόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐπ' ὀλίγων χρόνων τῶν.—Στ. 21, Ἰσπερον δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἰσπερον δὲ καί.

ΣΕΛΙΔ. 155, στ. 4, Ἰσάσπου.] Ἀποκατέστησα τὴν προτιέραν γραφὴν, ΑΓ, Ἰσάσπεω.—Στ. 7, Δώδεκα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Δέκα. Τὸ δ' ἐξῆς, Ἡ ἐνδεκα, ὡς νόθον γραφὴν ἀσπερίτικοις διείληφα. Ἡξε γὰρ Ἀλέξανδρος, κατὰ μὲν τὸν Ἀρρίανον, ἔτη δώδεκα καὶ μῆνας ὀκτώ, κατὰ δὲ τὸν Σεκλιώτην Διόδωρον, ἔτη δώδεκα καὶ μῆνας ἑπτὰ. Εἰκὸς οὖν καὶ τὸν Στράβωνα Δώδεκα ἔτη γράψαι, παραμελήσαντα τῶν προσγενομένων μηνῶν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 157, ἐν τῇ Περιοχῇ τῆσδε τῆς Βίβλου (στ. 1) ἔγραψεν Νίνος, ΑΓ, Νίσιβις.—Στ. 11, Καὶ Ἰουδαίων.] Ἐκ ΔΓ προσετέθηκα τὰς δύο ταύτας λέξεις.

ΣΕΛΙΔ. 158, στ. 14, Πολλά καί.] Ἀποκατέστησα τὴν προτιέραν

γραφὴν, ΑΤ, Πολλά δὲ καί.—Στ. 17, Συρίγγων.] Ἐν τινι τῶν ἀντιγράφων προσγέγραπται τῇ λέξει ἐξήγησις ἔδε, α Ἄς ἢ ἰδιωτικὴ » γλῶσσα ΤΟΥΣ ΕΡΕΜΠΟΥΛΟΥΣ θρυλλεῖ », ἐν ᾗ γραπτεῖον ΤΖΕ-ΡΕΜΠΟΥΛΟΥΣ· οὕτω γὰρ ἐκάλουν ἰδιωτικῶς, πρὸς δὲ καὶ Τζε-ρεμβόλους, καὶ Ξηρεμβόλους, καὶ μικρὸν ἑλληνικώτερον Συ-ρεμβόλους τὰς ὑπὸ γῆν σύριγγας. Λέγει δὲ καὶ ὁ Εὐστάθιος (σελ. 1189) « Σύριγγ... κρυπτός ὑπόνομος... ὁ καὶ ἔμβολος, συντεθειὴς » ποιεῖ μὲν Συριγγέμβολον· συγκοπιὴς δὲ, διὰ τὸ ὁύσφωνον, λέγεται » τοῖς καινολεκτοῦσι Συρέμβολος. » — Στ. 26, Κατ' αὐτόν.] ΗΔ (τουτέστι κατὰ τὸν Λύκον, οὐ μακρὰν τοῦ Λύκου), ΑΤ, Κατ' αὐτήν.

ΣΕΛΙΔ. 159, στ. 4, Οὐκ ἐπίσημος.] ΗΔ (καταχωρισθεῖσα πάλαι ἐν ταῖς εἰς τοὺς Πλουτάρχου Βίους, Μέρ. Δ, σελ. 426, σημειώσασιν) ἢ προσθήκη τῆς ἀρνήσεως. Μαρτυρεῖ δὲ μου τῇ διορθώσει ὁ Ἀρριανὸς (Ἀναβ. Ἀλιξ. ζ', 11) « Πόλις δὲ οὐκ ἦν τὰ Γαυγάμηλα, » ἀλλὰ κώμη μεγάλη, οὐδὲ ὄνομασός ὁ χῶρος κ. τ. λ. ».—Μεθερμηνευθὲν ἐς.]

Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μεθερμηνευθὲν γὰρ ἐς. — Στ. 5, Ὑσάσπου.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν ὡδὲ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς, ΑΤ, Ὑσάσπεω.—Στ. 6, Συμπεπονηκυία μάλιςα κατὰ τὴν ὁδόν.] Οὐκ ἐπιτυχῶς προειλόμην τὴν γραφὴν ταύτην, καίπερ ἐν οὐκ ὀλίγοις φερομένην ἀντιγράφοις, ΑΤ, Συνεκπεπονηκυία μάλιςα τὴν ὁδόν.—Στ. 16, Ἡ τε τοῦ.] ΗΔ, ΑΤ, Εἶθ' ἢ τοῦ. ΔΓ, Ἡ θ' ἢ τοῦ.—Στ. 24, Ὡς τέθριππα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὡς τέθριππα.

ΣΕΛΙΔ. 160, στ. 28, Μεγάλη ἔσιν.] Ἐξ ΕΔ (καθάπερ καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν Μέρ. Β, σελ. 146), ΑΤ, Μεγάλη ἐσίν.

ΣΕΛΙΔ. 161, στ. 2, Καταγράφουσι.] ΔΓ, Καταβάπτουσι.—Στ. 12, Φύλον τι τῶν.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Φύλον τι τὸ τῶν.—Στ. 18, Νέμοντες.] Τοῦθ' ὁ Γερμανὸς ἐκδότης προεἶλετο (ἀμφιβάλων εἰ ὀρθῶς) ἐκ πολλῶν ἀντιγράφων ἀντὶ τῆς πρότερον ἐκδοδομένης γραφῆς, Λέγοντες.

ΣΕΛΙΔ. 162, στ. 4, Μεσηνῶν.] Ἐξ ΕΔ (καθάπερ ἐδήλωσα ἀλλαγῶν, Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν ἀναγνώστ. σελ. 14), ΑΤ, Ἀλεσηνῶν.—Στ. 14, Ἐθελοντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Θελοντες.

ΣΕΛΙΔ. 163, στ. 15, Δυσέγχωσον.] Ἐξ ΕΔ (ἴδ. Σνεῖδερ. Λεξικ. λέξ. Δυσεύχωσος), ΑΤ, Δυσεύχωσον.—Στ. 21, Τῇ λειψυδρία, τῷ δίψει, κ. τ. λ.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Τῇ λειψυδρία καὶ τῷ δίψει. Ὁ γὰρ νοῦς, διαφθείρισθαι ὑπὸ δίψους, ἔπειτα εἶναι λειψυδρία.—Στ. 26, Μήτε.] ΗΔ, ΑΤ, Μηδέ.

ΣΕΛΙΔ. 164, στ. 12, Νησιάζουσαν ἤδη διά.] ΔΓ, Νησιάζουσαν διά.—Στ. 24, Τόν τε Δία καὶ τὸν Διόνυσον.] Ἀρρίανος δὲ (ζ', 20) τὸν Οὐρανὸν καὶ τὸν Διόνυσον λέγει Ἡρόδοτος δὲ (γ', 8), τὴν Οὐρανίην καὶ τὸν Διόνυσον.

ΣΕΛΙΔ. 165, στ. 6, Ρίνοκόλουρα.] Οὕτως ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης (συμφώνως τῇ ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 192, τοῦ Στράβωνος γραφῇ), ΑΤ, Ρίνοκόλουραν. ΔΓ, Ρίνοκόρουραν : Ρίνοκόρουρα. — Τόπους.] ΗΔ, ΑΤ, Ποταμούς. Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 64) εἰρημμένα τῷ Στράβωνι.—Στ. 14, Οὕτω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔσαν.—Στ. 19, Οὐδ' ἀθρόαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐκ ἀθρόαν.—Στ. 21, Ἐν δὲ τοῖς.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς Λατίνοις μεταφραzaῖς), ΑΤ, Ἀεὶ δὲ τοῖς.

ΣΕΛΙΔ. 166, στ. 7, Πλημμύροι.] Ἀποκατέστησα τὴν προτιέραν γραφὴν, ΑΤ, Πλημμύρει.—Στ. 8, Ἐδήλουν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐδηλουμένον.—Στ. 21, Φασί.] Ἰσ.γρ. Φησί (ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς δηλονότι Πολύκλειτος).

ΣΕΛΙΔ. 167, στ. 9, Φασί.] Ἰσ.γρ. Φησί (ὁ Ἐρατοσθένης). — Στ. 11, Προσαχθεῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσαφθεῖς.—Στ. 15, Καὶ ἰξῶ.] Διαγραφτίον εἶναι ταῦτα ἐνέφηνα διὰ τῶν ἀσερίσκων.—Πνεῖν κατασβέννυται.] ΗΔ (πρὸς τὸ Σῶμα), ΑΤ, Πνεῖντα σβέννυται.—Φασίν.] Γράφει, Φησίν (ὁ Ἐρατοσθένης), καθὰ φέρεται ἐν τισὶ τῶν ἀντεγράφων.—Στ. 16, Περιχίαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσχέαι.—Στ. 21, Λέγω δὴ.] Ἀμείνων ἢ προτιέρα γραφῇ, Λέγω δὲ.—Στ. 27, Ταύτην δ' ἐποιοῦντο χειμάδιον κ. τ. λ.] Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 247), σημειωθέντα μοι.

ΣΕΛΙΔ. 168, στ. 22, Ἐλυμαῖτις... Ἐλυμαίτιδι.] ΗΔ (ἐκ τῆς τῶν πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσεων γραφῆς, οὕτως ἡμαρτημένης, Ἐλυμαῖτις... Ἐλυμάτιδι), ΑΤ, Ἐλυμαῖς... Ἐλυμαίτιδι.

ΣΕΛΙΔ. 169, στ. 18, Γάζαν.] Θησαυρόν' ἔστι δὲ, ὡς περ ἀνωτέρω (σελ. 327) ἐσημειωσάμεθα, τοῦνομα ξενικόν, συγγενὲς καὶ συνώνυμον ὧπερ ἡ συνήθεια κέχρηται τουρκικῷ ὀνόματι, Χαζενές (οἰοῦσι Γαζενές).—Στ. 25, Κυρδιανή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κορδιανή.

ΣΕΛΙΔ. 170, στ. 16, Καθισάναι.] Ἰσ.γρ. Καθισάναι.

ΣΕΛΙΔ. 171, στ. 4, Καὶ τὸ τῶν γερόντων, χωρὶς τοῦ... καθισαμένου.] Ἔστι ὑπονοεῖν μήποτε οὕτως ἔσικτο καὶ ἐγγράπτο πάλαι· καὶ τὸ τῶν γερόντων χωρὶς, τὸ ὑπὸ τοῦ βασιλέως καθισαμένον, ἢ καὶ τὸ τῶν γερόντων χωρὶς, τῶν ὑπὸ τοῦ

βασιλείας καθιζαμένων. Εἶεν δ' ἂν οὗτοι, οὗς ἀνωτέρω (σελ. 170) τρεῖς ἄνδρας σώφρονας ἐν ἐκάσῃ φυλῇ ἄρχοντας εἶη καθιζασθαι.— Στ. 5, Τούτου.] Ἰσ.γρ. Τούτων (τῶν γερόντων δηλονότι)· ἀλλ' εἴς τι τὸ χωρίον ὅλον τοῦτο οὐ πᾶν εὐκρινές.— Στ. 7, Τοὺς δ' ἀρρώστους κ. τ. λ.] Ἐπιθετὰ σημειωθέντα μοι ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 64).— Στ. 12, Μακρά.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Μικρά.— Στ. 21, Καὶ ὅτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ δεῖται.

ΣΕΛΙΔ. 172, στ. 11, Ἔοικε.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐφέκει.

ΣΕΛΙΔ. 173, στ. 6, Καίπερ.] Ἐκ ΔΓ εἰληρε τοῦτο ὁ Γερμανός, ΑΤ, Εἰ καίπερ. Οὐδέτιρα ἴσως τῶν γραφῶν ἔρρόνται.— Στ. 14, Οἰκῆσαι.] ΔΓ (ἀμείνων), Οἰκίσαι.

ΣΕΛΙΔ. 174, στ. 5, Ὑπό τινων Μαλίων κ. τ. λ.] Ἐγράριτο, Ὑπὸ τῶν Μαλίων, ὅπερ ὁ Γερμανός ἐκδότης ἐτρέψεν εἰς ἐγκλιτικὸν ἀλλότριον τῆς συνηθείας τοῦ Στράβωνος, Ὑπὸ των Μαλίων, προσεπικρίνας μέντοι, ὅτι καὶ Ὑπὸ τινων Μαλίων ἐστὶ γράρειν. Ἰσ γρ. Ἀπὸ τῶν Μαλίων, ἐν' ὧσε διάφοροι τῶν Σκηνητῶν οἱ Μάλιοι, ἢ δ' ὁδὸς μετρήται ἀπὸ τούτων εἰς τὴν Σελεύκειαν καὶ Βαβυλῶνα διὰ τῶν Σκηνητῶν.— Στ. 8, Διάβασις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνάβασις.— Στ. 16, Εὐποροῦντες, λακκαίων.] ΕΞ ΕΔ (οὐκ ἀναγκαίως ἴσως), ΑΤ, Εὐπόρους τῶν λακκαίων.— Στ. 21, Τὸν ποταμόν.] Ἰσ.γρ. Τοῦ ποταμοῦ.— Στ. 22, Χώραν οὐκ εὐπορον ἔχοντες, ἩΤΤΟΝ ΔΕ ἌΠΙΟΡΟΝ ΝΕΜΟΜΕΝΟΙ.] Ἰσ.γρ. ΕΥΒΟΤΟΝ ΔΕ ΠΡΟΒΑΤΟΙΣ ΝΕΜΟΜΕΝΟΙ· καθάπερ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 201) ἐρεῖ περὶ τῶν αὐτῶν, α Γιωρον γούντες μὲν ἢ οὐδέν, ἢ μικρά, νομάς δὲ ἔχοντες παντοδαπῶν ἢ θρεμμάτων ἢ.— Στ. 23, Ἰδίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰδία.— Στ. 25, Τοσούτοις, καὶ τούτοις αὐθάδεσι.] ΗΔ, ΑΤ, Τοσούτοις καὶ τοῖς αὐθάδεσι.

ΣΕΛΙΔ. 175, στ. 19, Προσλάβη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπολάβη.

ΣΕΛΙΔ. 176, στ. 17, Καθόλου μὲν οὕτω.] Ἰσ.γρ. Καθόλου μὲν οὖν οὕτω, ἢ Καὶ καθόλου μὲν οὕτω.

ΣΕΛΙΔ. 177, στ. 2, Τῇ Κομμαγηνῇ.] Αἰ πρὸ τοῦ Γερμανοῦ ἐκδόσις, Τῷ Κομμαγηνῷ, τουτίσει τῷ τῆς Κομμαγηνῆς ἄρχοντι.— Στ. 14, Διήρητο.] ΕΞ ΕΔ, ΑΤ, Διηρεῖτο.

ΣΕΛΙΔ. 178, στ. 8, Παρ' αὐτοῦ.] ΗΔ (παρὰ τοῦ Τριπολίμου δηλονότι), ΑΤ, Παρ' αὐτοῦς.

ΣΕΛΙΔ. 179, στ. 3, Ποιῆσαι τὸ ρεῖθρον τοῦ ποταμοῦ, καταδύντα δ' εἰς γῆν, ἀναρρήξαι τὴν πηγὴν· ἐκ δὲ τούτου κ. τ. λ.] Ἐκ ΔΓ

διώρθωκα καὶ ἀνεπλήρωσα τὸ χωρίον, ΑΤ, Ποιῆσαι τὸ ῥῆξαι τὴν πηγὴν· ἐκ δὲ τούτου.—Στ. 6, Διέχουσι.] ΔΓ, Διέχουσι: Διέχουσαι. Οὐδεμία τούτων ὀρθῆ· γραπτίον, Διέχουσαν (πρὸς τὸ Σελύκειαν).—Στ. 17, Ἰερὸν.] Ἐκ ΔΓ, προσέθηκα τὴν λέξιν.—Στ. 24, Ἐν τούτῳ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐν ταύτῳ.

ΣΕΛΙΑ. 180, στ. 5, Κρεῖττον.] ΗΔ (συνάδουσα τῷ Εὐσαδίῳ ἐν τοῖς εἰς Διοῦς. τὸν Περπηγῆ, 922), ΑΤ, Κρεῖττων.—Στ. 13, Χώρον.] ΗΔ, ΑΤ, Χῶρον.—Στ. 22, Ἡ δ' Ἀπάμεια καὶ πόλιν ἔχει.] Ἰσ.γρ. Ἡ δ' Ἀπάμεια ἀκρόπολιν ἔχει.—Στ. 24, Μεγάλη, εἰς ἔλη... διαχειομένη.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Μεγάλη, καὶ ἔλη... διαχειομένους.

ΣΕΛΙΑ. 181, στ. 3, Περιπόλια.] ΗΔ, ΑΤ, Περιπολεῖ. Εἰσὶ δὲ Περιπόλια, ἃ μικρὸν κατωτέρω Περειοκίδας (προσυπακ. κόμης) ὀνομάζει, τὰ περὶ τὴν πόλιν κατοικισμένα χωρία. Χρῆται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς (σελ. 303), α Τῆς δὲ Κυρήνης εἰς περιπόλια ἢ τε » Ἀπολλωνία καὶ ἡ Βάρχη ».—Στ. 10, Ἴπποτρόφιον.] Ὁ δὲ τὰς Χρησομαθίας συντάξας (Στράβ. Μέρ. Γ, σελ. 447) Ἴπποφόρβιον (γνησιώτερον ἴσως) εἶρηκε.—Στ. 20, Κοσιανῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Κασσιανῶν. ΔΓ, Κασσιανῶν.—Στ. 23, Βάσσοι τε.] ΗΔ, ΑΤ, Βάσσοι δέ.—Στ. 28, Πλησίον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλησίον.

ΣΕΛΙΑ. 182, στ. 3, Τὴν τῶν Ἰτουραίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προσέθηκα τὸ πρῶτον ἄρθρον, ὃ διὰ τυπογράφων ἀβλεψίαν παρέλειπεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης.—Στ. 17, Καὶ ἡ Γαμβάρου, καὶ ἡ Θίμελλα.] Οὐκ ἀπειθάνως γραπτέον εἶναι οἶσται ὁ Κασωδῶν, Καὶ ἡ Γαμβάρου Θίμελλα.—Στ. 25, Ὀρθωσία... καὶ ὁ Ἐλυθιρος ὁ πλησίον ποταμός.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀρθωσιάς. Ἐρεῖ μετ' ὀλίγα (σελ. 184) α Μετὰ δὲ » Ὀρθωσίαν εἰς καὶ τὸν Ἐλυθιρον Τρίπολις ».

ΣΕΛΙΑ. 183, στ. 15, Εἴτε ἄκωμα δεῖ λέγειν, Εἴτε ἄλλο τι.] Ἐκ ΔΓ προσέθηκα τὰς τρεῖς τελευταίας λέξεις, διὰ τὸ προηγησάμενον Εἴτε· ἀλλ' ἴσως καὶ αὗται, καὶ αἱ πρὸ τούτων τέσσαρις, οὐ τοῦ Στράβωνος εἰσὶν, ἀλλ' ὑπὸ τινος μεταγενεστέρου προσεθεῖσα ἐξηγήσις.

ΣΕΛΙΑ. 184, στ. 14, Ὀρῶντές τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀρῶντές γε.—Στ. 15, Ἐκοινώνησαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκοινώνουν.—Στ. 22, Δύο δὲ ταῦτ' εἰσίν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δύο δ' εἰσίν.—Στ. 25, Κατὰ τὸ τοῦ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ τὸ τοῦ.—Στ. 26, Ἐγγύς τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐγγύς πως τῶν.

ΣΕΛΙΔ. 185, στ. 16, Μῆκος μίν.] Ἐκ ΔΓ προσέληφα τὸν σύνδεσμον.

ΣΕΛΙΔ. 186, στ. 4, Κατέτρεχον.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ Λατινικῇ μεταφράσει), ΑΤ, Κατέτρεχε.—Στ. 10, Παλαίβυβλος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Βύβλος.—Στ. 21, Ἐπὶ τὰ πρὸς Ἀράβων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπειτα πρὸς τὰ Ἀράβων.—Στ. 25, Τοὺς ἀπὸ τῆς.] ΗΔ, ΑΤ, Τὸ ἀπὸ τῆς.

ΣΕΛΙΔ. 187, στ. 3, Μίν οὖν ἡ ὑπέρ.] Ἐκ ΔΓ προσέληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 16, Ἐσίν, ἐνάμιλλος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐσίν, ἡ ἐνάμιλλος.—Στ. 17, Παραδειδομένην.] ΗΔ, ΑΤ, Παραδεδομένη.—Στ. 19, Εἰς τὴν Λιβύην.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ ἄρθρου.—Στ. 22, Εἶπη.] ΗΔ, ΑΤ, Εἶποι.

ΣΕΛΙΔ. 188, στ. 5, Οἰκίας, καὶ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκίας, ὡς καὶ τῶν. Ἴσως ἡ γνησία γραφή ἦν, Οἰκίας ποιεῖσθαι καὶ τῶν. Ἐν τῷ ἐμῷ ἀντεγράφῳ τὸ Ὄς, ὡς ἡμαρτημένον, ἀπέξισται οὕτως, ὡς τὸ τελευταῖον μόνον γράμμα τ̄ καθοραῖσθαι.—Στ. 6, Σεισμῶν γενομένων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σεισμοὺς γενομένους.—Στ. 7, Ἀφανισθῆναι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀφανίσει.—Στ. 9, Ἐαυτήν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτήν.—Στ. 14, Εὐανδρίαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀνδρίαν.

ΣΕΛΙΔ. 189, στ. 5, Παλαιοῦ ἐσίν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παλαιὸν ἐσίν.—Μώχου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μόσχου. Περὶ τοῦ Μώχου τούτου ἐπίτω ὁ βουλόμενος τὰ διὰ μακρῶν σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ Φαβρικίου εἰς τὸν Ἐμπειρικὸν Σίξτον (σελ. 621).—Στ. 13, Ἐξίσει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐξίησει.—Στ. 20, Εἶναι τήν.] Ἡ περιαιρετικὸν τὸ ἄρθρον, ἡ γραπτίον, Εἶναιί τινα.—Στ. 21, Χεῖσθαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Κινεῖσθαι.—Στ. 23, Ἰαλίτην γῆν... τὰς πολυχρόους καὶ πολυτελεῖς κ. τ. λ.] Ταύτην τὴν κατ' Αἴγυπτον ἰαλίτην γῆν οἶσται ὁ Βεγκμάννος γῆς γένος εἶναι τῆς καλουμένης Ὠχρας· τὰ δὲ ἐκ ταύτης ἐκπώματα ἐπὶ τοσοῦτον ἐτιμῶντο, ὡς καὶ θωρηθῆναι τινὰ τῷ Αυτοκράτορι Ἀδριανῷ, ἐν Αἴγυπτῳ διατρίβοντι, ὑπὸ τῶν ἰερῶν· ἅπερ ἐκεῖνος εἰς Ρώμην πέμπων τῷ Σερουιανῷ, calices Allassontes κυριωνυμικῶς καλεῖ, τουτέστι κύλικας Ἀλλασσούσας, διὰ τὸ ποικιλόχρουν (Ἰδ. Salmas. not. in Vopisc. pag. 456, καὶ Wecmann, Beytr. zur Gesch. der Erfind. Th. I. S. 375).

ΣΕΛΙΔ. 190, στ. 3, Συνῆσαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Συνάψαντες.—Στ. 10, Περὶ τὸ Κάσιον ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ.] Ἰσ. γρ. ΣΥΝΕΒΗ. Λίγαι γὰρ ἔ καὶ ἀλλαχοῦ (Μέρο. Α, σελ. 64, 71 καὶ 75) ὡς ποτὲ συμβάντα

ἰσχύρηκε. — Στ. 11, Παλμῶ.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπλῶ. Συμβαίνει γὰρ τοῦτο ὑπὸ σεισμῶν, οὓς καὶ διὰ τοῦτο Παλματίας σειμούςς εἰδικῶς ὠνόμασαν, ὡς φησιν ὁ τὸ εἰς Ἀριστοτέλην ἀναφαιρόμενον Περὶ κόσμου (σελ. 160, τελευτ. ἐκδ.) σύνταγμα γράψας· «Οἱ δὲ ἀνακάλοντες, » καὶ ταῖς εἰς ἐκάτερον ἐγκλίσει καὶ ἀνακάλισσι διορθοῦντες αὐτὸ τὸ σιόμενον, ΠΑΛΜΑΤΙΑΙ λέγονται, τρόμῳ πάθος ὅμοιον ἀπτερο γαζόμενοι». — Στ. 16, Ἀδήλοις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀδήλωσ.—Στ. 18, Διαφόρων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαφόρως.

ΣΕΛΙΑ. 191, στ. 23, Αἰλανην.] ΗΔ (διὰ τὸ ἔθνικόν, Αἰλανίτην, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἐξῆς, σελ. 206, γραφάς), ΑΤ, Ἄειλαν. ΔΓ, Ἄιλα (ἢ ὡς ἐν ταῖς Χρησομαθίαις, Μέρ. Γ, σελ. 448 Ἄιλά) : Αὔλαν. Ὁ δὲ Βυζάντιος Στέφανος, Ἄιλανον γράφει οὐδέτερός Διοδώρος δ' ὁ Σικελιώτης Λαίανα, ὡς ἐστὶ συλλογίσασθαι ἐκ τοῦ παρ' ἐκείνου ἔθνικοῦ Λαιανίτης. Ἐδήλωσε δὲ καὶ Πλίνιος (VI, 28) τὸ ποικίλον καὶ ἄσατον τῆς γραφῆς, et in sinu *Læana*, vel ut alii, *Ælana*. Nam et ipsum sinum nostri *Ælaniticum* scripsere, alii *Æleniticum*, Artemidorus *Aleniticum*, Juba *Læaniticum*. Ταῦτα δὲ πάντα ἐκ μιᾶς πηγῆς, οἷα φιλεῖ γίνεσθαι ἐν τοῖς ξενικοῖς ὀνόμασι, τῆς Ἑβραίων φωνῆς **לָאָן**, ὅπερ οἱ Ἑβδομήκοντα ὅτε μὲν (Βασιλ. Γ, 5, 26) Αἰλάθ εἶρασαν, ὅτε δὲ (Δευτερονομ. β', 8) ἀμελήσαντες τῆς γραφῆς, Αἰλών.—Στ. 25, Ὁ μὲν εἰσέχων εἰς τὸ πρόσ.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁ μὲν εἰς ἔχων τὸ πρόσ.

ΣΕΛΙΑ. 192, στ. 10, Κατόκιζεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατόκισεν. — Κατελθεῖν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἄνελθεῖν. ΔΓ, Ἄναιρεῖν : Κακουργεῖν. Τὸ δ' ἐμὸν ἀντίγραφον Κακ εἶν, ἐξεσμένων τῶν ἐν μέσῳ γραμμάτων, καὶ κενῶ καταλειφθέντος τοῦ τόπου. Τὸ ἡμίτερον Κατελθεῖν σημαίνει εἰς τὰς πατριδας ἐπανελθεῖν· τοῦτο γὰρ εἰκὸς ἦν μᾶλλον αἰσχύνεσθαι, τῶ κακουργεῖν οὐ πάνυ τι ἐμποδῶν οὔτης τῆς ὀψῆος. — Στ. 12, Αὐτή.] ΗΔ, ΑΤ, Αὔτη.—Στ. 14, Σερβωνίδα.] Οὕτως ἔγραψα διὰ τοῦ **ε** τὴν πρώτην συλλαβὴν, καθὰ γέγραπται καὶ ἐν ταῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 64 καὶ 65), καὶ γράφεται ἐν τοῖς ἐξῆς, ΑΤ, Σερβωνίδα.—Στ. 15, Ἀπολείπουσαν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀπολεποῦσαν.—Στ. 21, Δὲ ἰσφάγη.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Δὲ καὶ ἰσφάγη.

ΣΕΛΙΑ. 193, στ. 4, Μελανίας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μελανίων.—Τῆς πρόσ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Τῶν πρόσ.—Στ. 12, Σερβωνίς.] Ἀποκατίεσσα τὴν προτέρην γραφὴν, ΑΤ, Σερβωνίς.—Κατίχει.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς ἀρχαίοις μεταφρασταῖς), ΑΤ, Κατεῖχε.

ΣΕΛΙΔ. 194, στ. 2, Εἴη γὰρ ἂν τοῦτο.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἴη γὰρ ἔν τοῦτο.—Στ. 6, Τινί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τινά.—Δεί.] Ἰσ.γρ. Δεῖν.—Στ. 8, Ἐδους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἶδους. Ἐστὶ δὲ τὸ Ἐδους, ἀγάλματος.—Στ. 9, Ἀγαθόν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὴν λέξιν.—Στ. 11, Ἄλλως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἄλλους.—Στ. 21, Οὔτε.] ΗΔ, ΑΤ, Οὐδέ.—Στ. 26, Δεῖμενον.] Γράψε, Δεῖμενον, καθὰ φέρεται καὶ ἐν τινι τῶν ἀντεγράφων, ἢ γοῦν, Δεῖμεναν.

ΣΕΛΙΔ. 195, στ. 14, Ἐν τι καὶ ταυτό.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐν τι κατὰ ταυτό. ΔΓ, Ἐν τι κατ' αὐτό : Ἐν τι καὶ αὐτό.—Στ. 16, Ἄλλως πως.] Ἰσ.γρ. Ἀμωσγέπως.—Στ. 21, Ἐκ Δρυός.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεύς (ξ, 328), ὄθεν ἔγραψα καὶ Ἐπακούση, ΑΤ, Ὑπακούση.—Στ. 23, Τὸν ἰκτεθίντα.] Ἐκ τοῦ Εὐριπίδου (Φοινισσ. 34-36), ὡς καὶ οἱ ἕξες σίχιοι.—Στ. 26, Τεκόντας.] Παρὰ δὲ τῷ Εὐριπίδῃ γράφεται, Φύσαντας.—Στ. 29, Ἐννέωρος.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεύς, τ', 179.

ΣΕΛΙΔ. 196, στ. 3, Διακομίζων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρακομίζων. Στ. 5, Προσήκει.] Ἰσ.γρ. Προσηκε, ἢ Προσήκοι.—Στ. 12, Τῷ καί.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσεύς, κ', 494.—Στ. 14, Ἀμφιάρκος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀμφιάρεως.—Στ. 16, Βοιωβίσα.] Ἐμνημόνευσε τοῦτου καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 14, καὶ 21-22).—Στ. 19, Μάγοι... Χαλδαῖοι.] Παράβαλε ταῦτα οἷς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 29) εἶρηκε.—Στ. 21, Οἰωνοσκόποι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ὀροσκόποι.—Στ. 24, Ἡδὴ οὔν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἡδὴ δ' οὔν.

ΣΕΛΙΔ. 197, στ. 5, Ἐχον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐχων.—Στ. 14, Φιλαδέλφειαν.] Ἐκ τοῦ Βυζαντίου Στεφάνου, ΑΤ, Φιλαδέλφειαν.—Στ. 17, Αὐτό.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτῷ.—Στ. 19, Πλεονάζων.] Ἐκ μόνου τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου, ΑΤ, Πλεονάζων.—Στ. 26, Τίμιος οὔν ἐσί.] Κατὰ γὰρ τὸν Διοσκορίδην (α', 18), α Πωλεῖται ἐν τῷ » τόπῳ σαθρὸς αὐτοῦ πρὸς διπλοῦν ἀργύριον ».

ΣΕΛΙΔ. 198, στ. 5, Μικρῷ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μικρῷ τι.—Στ. 7, Προεβάντα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Προεμβάντα.—Στ. 15, Τῆς ἀσφάλτου.] Ἀποκατέγραψα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Τοῦ ἀσφάλτου.

ΣΕΛΙΔ. 199, στ. 1, Ἐκπίσαντας.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκπιάσαντας.—Στ. 6, Κατὰ μέσον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κατὰ μέσον.—Στ. 10, εἶναι καὶ ἄλλα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, εἶναι τὰ ἄλλα.—Στ. 13, Λειβομένας, δυσώδεις πόρρωθεν, καὶ ποταμούς.] ΗΔ, ΑΤ, Λειβομένας καὶ

δυσώδεις πόρρωθεν ποταμούς.—Στ. 14, Κατοικίας δέ.] Ἰσ. γρ. Κατοικίας τε.—Στ. 21, Ἐκλείπειν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐκλείπειν.—Στ. 23, Θετταλίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Θάλασσαν. Μαρτυρεῖ δὲ τῇ διορθώσει οὐ μόνον ἡ ὁμοιότης τοῦ συμβάντος κατὰ τὴν Θετταλίαν, οὐ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Β, σελ. 209) ἐμνημόνευσεν ὁ Στράβων, ἀλλὰ καὶ τὸ πιθανὸν τῆς συγχύσεως τῶν δύο τούτων λέξεων. Παραπλησίαν γὰρ σύγχυσιν ὑπένοιε καὶ ὁ Μαρκιανὸς (ἐν ταῖς εἰς τὸν Δυσίου Κατὰ Διογίτον. λόγ. σημειώσεις) γιγνόναι πάλαι ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων (ἱζ', 14), ἔνθα φέρεται, « Εὐθείως δὲ τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν ΘΑΛΑΣΣΑΝ »· εἰκὸς γὰρ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ γεγράφθαι πάλαι. Τοιοῦτον καὶ τὸ παρὰ Μαξίμου τοῦ Τυρίου (λόγ. λ') « Ἡ ΘΑΛΑΤΤΑ ἐπικλύζεται », ὃ διώρθωκεν ὁ Στέφανος, τρίψας εἰς τὸ Ἡ ΘΕΤΤΑΛΙΑ.

ΣΕΛΙΔ. 200, στ. 5, Ἀπέδειξεν Ἰρακάνῳ τὴν ἱερωσύνην.] Οὕτως ἀνεπλήρωσα (ἱξ ΕΔ) τὸ σὺν δύο κενοῖς διαστήμασι γραφόμενον, Ἀπέδειξεν... Ἡρώδη... τὴν ἱερωσύνην.—Στ. 6, Γένους τις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γένους τισίν.—Στ. 15, Διτέλει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διτέλεσε.

ΣΕΛΙΔ. 201, στ. 1, Δὲ καὶ περὶ τούτων.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ δευτέρου συνδίσμου.—Στ. 14, Ἀρμόζου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀρμόζοντος. ΔΓ, Ἀρμόζων : Ἀρμόζον. Μαρτυρεῖ τῇ διορθώσει ὁ Πτολεμαῖος, Ἀρμοζον ἄκρον ὀνομάζων αὐτό· ἐξ οὗ καὶ ἡ παρακειμένη νῆσος μετέληψε τοῦνομα, μεταβληθεὶς νῦν εἰς τὸ Ὀρμούζ.—Στ. 23, Φησί.] ΗΔ, ΑΤ, Φασί.—Στ. 24, Καὶ καθ' αὐτόν.] Ἀναγκαια μοι ἔδοξεν ἡ προσθήκη τοῦ συνδίσμου, ἐν ᾗ ὁ νοῦς, ὅτι δις ἐπλευσεν Ἀνδροσθένης, τὸ μὲν μετὰ Νεάροχου, τὸ δὲ καθ' αὐτόν.

ΣΕΛΙΔ. 202, στ. 1, Ἰκαρον.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰκάρειον. Ἰκαρον δὲ, τρισυλλάβως καὶ θηλυκῶς, καὶ ὁ Ἀρρίανος (Ἀναβ. Ἀλεξ. ζ', 20), ὃς καὶ λέγει, « Ὅτι Ἰκαρον ἐκέλευσε καλεῖσθαι Ἀλέξανδρος ἐπὶ τιμῇ τῆς » νήσου τῆς Ἰκάρου τῆς ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ ». Τῷ αὐτῷ δ' ὀνόματι καὶ ὁ Αἰλιανὸς (Περὶ ζ. ἰδιότη. ια', 9) καὶ Διονύσιος ὁ Περιγηγῆς (610) καλεῖται τὴν νῆσον. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος Ἰχάραν αὐτὴν ὀνομάζει, ὡσπερ καὶ ὁ Πλίνιος Icharam.—Στ. 2, Ταυροπόλου.] Τουτίσιν Ἀρτέμιδος τῆς ἐπικαλουμένης Ταυροπόλου. Καὶ σημειώται, ὅτι καὶ ἐν τῇ κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος Ἰκάρῳ Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἦν Ταυροπόλειον καλούμενον, ὡς ἐξόρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 11) ὁ Στράβων.—Στ. 6, Οἰκίας· ἐπεὶ δέ.] ΗΔ, ΑΤ, Οἰκίας, ἃς ἐπειδή.—Στ. 8,

Ἰδασι.] Ἰσ.γρ. Ἰδατε.—Στ. 10, Ἀρωμάτων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀρωματικῶν.—Στ. 16, Φοινικίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Φοινικικοῖς.—Στ. 18, Εἶναι.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἀπκοίμφκτον.—Στ. 22, Ὠγυρον.] Ἐξ ΕΔ (πλὴν ὅτι οὐκ Ὠγυριν, ἀλλ' Ὠγυρον ἔγραψα), ΑΤ, Τυρρίνην.—Στ. 24, Τοῦτον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτων.

ΣΕΛΙΔ. 203, στ. 4, Εἰς τὸν Περσικόν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὸ ἄρθρον.—Στ. 7, Ἀμπώτισιν.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἀμπώτισιν.—Στ. 10, Ἐπιτείνισθαι.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐπιγιγνεσθαι.—Στ. 15, Ὀάρακτα.] Ἐξ ΕΔ (συναδούσης τῷ Ἀρριανῷ), ΑΤ, Δοράκτα.—Στ. 16, Ἐξ Ὠγύρου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐξ Ὠγύριος. ΔΓ (μαρτυροῦσά πως τῇ διορθώσει), Ἐξωγύρου.—Στ. 23, Παγούρων τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παγούρων δέ.

ΣΕΛΙΔ. 204, στ. 4, Θάλαττα. Δυσάερος ὃ οὔσα... καυματηρά, καλλίκαρπός ἐστιν ὁμως.] ΗΔ καὶ ἡ γραγὴ καὶ ἡ ρίζις, ΑΤ, Θάλαττα, δυσάερος οὔσα... καυματηρά· καλλίκαρπος δέ ἐστιν ὁμως.—Στ. 13, Ἦτις.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ἦ τίς.—Ἔστιν ἐν τῷ πρὸς τὸν Νεῖλον μυθῷ τοῦ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἔσι πρὸς τῷ Νείλῳ μυθὸς τοῦ. Ἐπιθετὰ ἀλλαχοῦ (Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν ἀναγνώς. σελ. ιά) σημειωθέντα μοι.

ΣΕΛΙΔ. 205, στ. 2, Διαπορεῖται.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Δίς σπορεῖται.—Στ. 7, Μειναῖοι.] Ἐξ ΕΔ (ὡδέ τε καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς), ΑΤ, Μειναῖοι.—Στ. 20, Καταστῆναι.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Κατασταθῆναι.—Στ. 22, Τὸν αὐτῆς υἱόν.] Ἐκ ΔΓ προσεῖληφα τὰς τρεῖς λέξεις.—Στ. 26, Αἰλανῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλανῶν.

ΣΕΛΙΔ. 206, στ. 1, Αἰλανα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλانا.—Στ. 5, Πλευρόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πλευράν.—Στ. 6, Αἰλανίτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλανίτου.

ΣΕΛΙΔ. 207, στ. 13, Ὅν καὶ Ἀφροδίτης ὄρμον.] Ἐξ ΕΔ προσεῖληφα τὴν πρώτην λέξιν.—Στ. 16, Τὸν Ἀκάθαρτον κόλπον... ὄντως δὲ ἀκάθαρτον.] ΗΔ, ΑΤ, Οὔτω (ΔΓ, Οὔτως). Ὁ νοῦς ἐστίν, ὅτι ὁ κόλπος φερωνύμως ὠνόμασαι Ἀκάθαρτος, ὑπάρχων τῷ ὄντι ἀκάθαρτος. Ὡσαύτως καὶ περὶ τῆς Ἀερίας πόλιως τὸν λόγον ποιούμενος ὁ Στράβων (Μέρ. Α, σελ. 243) εἶρηκε, «Καὶ Ἀερία, τῷ ὄντι φησὶν ὅτι Ἀρτεμίδωρος ἀερία, διὰ τὸ ἐφ' ὑψους ἰδρῦσθαι μεγάλου».—Στ. 25, Ὅν μεθ' ἡμέραν.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσον μεθ' ἡμέραν.

ΣΕΛΙΔ. 208, στ. 3, Σιταρκούμενον.] Ἀποκατέστησα τὴν προτέραν γραφὴν,

γραφῆν, ΑΤ, Σιταρκουμένων.—Στ. 10, Συνάπτειν δέ πως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνάπτειν τέ πως.—Καὶ τὸ πέλαγος ταπεινὸν εἶναι κ. τ. λ.] Οἶον καὶ ἔστι τὸ πρὸς τῇ ἐὼα παραλίᾳ τοῦ Ἀραβίου κόλπου πέλαγος πάλυ ταπεινότερον τοῦ τῆς δυτικῆς παραλίας, ὡς φασιν οἱ νεώτεροι περιηγηταί (Ἰδ. Bruce, *Voyag aux Source du Nil*).—Στ. 20, Περιβαλομένου.] ΗΔ, ΑΤ, Περιεβλομένου.

ΣΕΛΙΔ. 209, στ. 1, Φρούριον τὸ Σουχου ἴδρυμα.] Ἰσ.γρ. Φρούριον, Τοσοῦχου ἴδρυμα, ἐν ᾗ Τισούχος, καὶ οὐ Σούχος, τὸ κύριον ὄνομα.—Στ. 3, Αὐτῶ.] ΗΔ (συνάδουσα πῶς τῷ ἐὼα ἀντιγράφῳ, ἐν ᾗ ἀμυδρῶς πῶν ἐμφαίνεται ἡ διόρθωσις), ΑΤ, Αὐτῶν. Ὁ γὰρ νοῦς ἐστὶ, Κινήγιον Ἐλιφάντων τὸ κλούμενον Σαβῆ. Οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς (σελ. 210) Κινήγιον Ἐλιφάντων τὸ πρὸς τῷ φρίατε κλούμενον, καὶ (σελ. 215) ἕτερον τὸ Πυθρηγέλου καλούμενον.—Στ. 5, Σεμβρίται.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ ἑξῆς, σελ. 250, γραφῆ), ΑΤ, Σεβρίται. Ὁ δὲ Πίνιος Σεμβερίτας (*Semberritæ*) αὐτοὺς ὀνομάζει.—Στ. 11, Ἀσασίβα.] Ἐξ ΕΔ (συνάδουσα τῇ ἑξῆς, σελ. 281, γραφῆ), ΑΤ, Ἀσαγάβα. Ἴσως δὲ καὶ διαγραφτέον ὕλως τοῦ νομα τοῦ τρίτου τούτου ποταμοῦ, ἐπειδὴ οὐθ' ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς, οὐθ' ὁ Ξυλάνδρος αὐτὸ ἠρμήνευσαν.—Στ. 20, Ἐλαίαν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐλεαν.—Στ. 21, Σχοπαί.] ΔΓ, Σχοπιαί.—Στ. 22, Κορακίου.] Ἰσ.γρ. Κοράκιον.—Στ. 23, Ἦν δέ τις ἐν βᾶθει.] Ἰσ.γρ. Ἐν δὲ τοῖς ἐν βᾶθει (προσυπακουομένου τοῦ τόποις).—Στ. 24, Πεπυρακτωμένοις οἰσούσι.] Ἰσ.γρ. Πεπυρακτωμένοις τοῦς οἰσούσις.

ΣΕΛΙΔ. 210, στ. 21, Οἰσούσις.] Ἡ διαγραφτέον τὴν λέξιν, ἄλλως τε καὶ λείκουσαν ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων, ἢ τρεπτίον ἴσως εἰς κίτικα τικὴν ἔναρθρον, τοῦς οἰσούσις, ἐν ᾗ ἡ σύνταξις, τοξέμασι βεδυμένους ὄφρων χολῆ τοῦς οἰσούσις.—Στ. 25, Ἰπεκόπτουσι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀποκόπτουσι.

ΣΕΛΙΔ. 211, στ. 4, Πίτσαθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πιτᾶσθαι.—Στ. 7, Τραχηλιμαίω.] Ἐπιθετὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 52) σημειωθέντα μοι.—Στ. 20, Ἰπεροπετασθεισῶν, εἴτε σκοτουμένων καὶ πίπτουσῶν, συγκόψαντες αὐτάς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (ἀσυνκοτῆτου), Ἰπεροπετάμεναι γὰρ τὸν καπνὸν σκοτοῦνται καὶ πίπτουσι συγκόψαντες δ' αὐτάς. Τὴν πρώτην μόνην μετὰ γὰρ ἔς προειδόμενῃ γραφῆς καλῶς ἂν εἶχεν ἴσως τρίπειν εἰς τὸ Ἰπεροπεταμένων.—Στ. 24, Ἐπιπολάσαντος.] Διὰ πολλὰς εὐπροσώπους αἰτίας ταύτην ἐξ ἀντιγράφων προεβλετο ὁ Γερμανὸς ἐκδότης τὴν γραφῆν, ΑΤ,

Ἐπελάσαντος. Ἐχει μέντοι πολλήν πιθανότητα καὶ τὸ Ἐπιλάσαντος.

ΣΕΛΙΑ. 212, στ. 6, Ἀμπώτισιν.] Ἀποκατέθησα τὴν προτέρην γραφήν, ΑΤ, Ἀμπώτισιν.—Στ. 8, Κατοπτῶσι πρὸς τὸν ἥλιον εἴτ' ἐξοπτήσαντες, τὰς ἀκάνθας μὲν σωρεύουσι κ. τ. λ.] Μετὰ τὸ Κατοπτῶσι, εἰς τί χρησιμὸν ἔστιν ἔτι τὸ Ἐξοπτήσαντες, οὐκ ἔχω συνιδεῖν. Ἡ τοίνυν διαγραφτίον τὴν μετοχὴν, ἢ γοῦν τρεπτίον εἰς τὸ (μῆπω κατακεχωρισμένον ἐν τοῖς Λεξικοῖς) Ἐξοσώσαντες, ὡσπερ ἂν εἰ καὶ ἔλεγετο ἰθακανθίσαντες, τουτίστι τὰς ἀκάνθας ἐξελύοντες τῶν σαρκῶν, κατὰ τὸ ἐξιντερίσαντες καὶ τὰ παρακλήσια.—Στ. 15, Τροφὴν αὐταῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τροφῆ αὐτοῖς. Ὁ γὰρ νοῦς καὶ ἡ συνάρτησις, Παραρρίπτουντες ἰχθυῖα τροφὴν ταῖς κόγχαις, ἵνα τρέφονται ταῖς ἰχθυῖοις αἱ κόγχαι, αἷς ἔπειτα χροῶνται οἱ καταβαλόντες, ἵνα μὴ εὐποροῦσιν ἰχθύων. Αἱ δὲ τῆς θαλάσσης συσάδες αὐταὶ ἐν αἷς κατεβάλλοντο αἱ κόγχαι, καὶ Κατάβουλοι δι' αὐτὸ τοῦτο ἐκάλουντο, ὡς ἐδηλώσαμεν ἐν ταῖς εἰς τὸν Ξενοκράτην σημειώσειςι (σελ. 144).—Στ. 25, Ποιούντος.] ΗΔ, ΑΤ, Ποιούντες.

ΣΕΛΙΑ. 213, στ. 2, Τινὲς τρεῖς.] Κατωῶς, ἀντὶ τοῦ συνηθεσέρου, Τρεῖς τινὲς —Κεῖνται.] ΔΓ, Οἰκοῦνται.—Στ. 4, Φοίνικας.] Ἰσ.γρ. Φοινικῶνας, διὰ τὰ ἑξῆς. Φοινικῶνας (palmeia) δ' ἠρμηνεύσαν καὶ ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς, καὶ ὁ Ξύλανδρος.—Στ. 11, Αἰγυπτίαν.] ΗΔ, ΑΤ, Αἰγύπτιον.—Στ. 22, Ποταμῖα τῆς Ἰσίδος.] ΔΓ, Ποταμῖα τῆς Ἰσίδος.—Στ. 25, Σκοπή.] ΗΔ, ΑΤ, Κώμη. ΔΓ, Κώπη : Κόπη.—Στ. 26, Συνεχῶς.] Ἰσ.γρ. Συνεχεῖς.—Στ. 27, Ποταμοί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ποταμός.

ΣΕΛΙΑ. 214, στ. 1, Πλίον ἀκμάζει μᾶλλον.] Ἡ τὴν τελευταίαν λέξιν περιαιρετίον, ἢ γραπτίον, Πλεονάζει μᾶλλον.—Στ. 3, Ψυγμοῦ.] ΔΓ, Γυμνοῦ.—Στ. 7, Γνώριμα τὰ ἐν τῇ ἑξῆς παραλία. § 15. Εἰσὶ δὲ καὶ σῆλαι καὶ βωμοὶ κ. τ. λ.] ΗΔ ἡ γραφὴ τε καὶ τάξις τῶν κεφαλαίων, ΑΤ, Γνώριμον. § 15. Ἐν δὲ τῇ ἑξῆς (ΔΓ Ἐν τῇ δὲ ἑξῆς) παραλία εἰσὶ καὶ σῆλαι καὶ βωμοί.—Στ. 10, Χαριμότρου.] ΔΓ, Χαριμόρτου. Ὁ ἀρχαῖος μεταφραστὴς Χαριμόντου (Charimontis). Οὐδεμία τούτων τῶν γραφῶν πεσῆ.—Στ. 14, Χρυσοειδή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Χρυσοειδεῖς.—Στ. 17, Οὐχ, ὡσπερ Ἀρτεμίδωρός φησιν, ἐπὶ σειρὰν τῷ μήκει.] ΗΔ ἡ πρὸς τὴν τῆς ἀρνήσεως, καὶ ἡ τοῦ κενοῦ διαστήματος ἀφάνισις, ΑΤ, Ὡσπερ Ἀρτεμίδωρός φησιν... ἐπὶ σειρὰν τῷ μήκει. Καὶ τὴν μὲν τῆς

ἀνοήτως προσθήκην εικοτολογεῖ τὰ ἐπόμενα, καὶ παραπλήτιον ἕτερον χωρίον ἐκ ΔΓ διορθωμένον ἐν τοῖς πρόσθεν (σελ. 31). Τὸ δ' Ἐπὶ σειράν τῷ μήκει σαφίστερον μὲν ἂν ἦν οἶμαι, εἰ ἐγγράφητο, Ἐπ' οὐράν τῷ μήκει τὸ αὐτὸ μῆκος σημαίνει καὶ, ὡσπερ ἔχει, κατὰ χώραν ἰώμενον. Ὁ γὰρ ρῖνοκέρωτες ἐστίν, μικρὸν ἀπολείπονται τῶν ἐλεφάντων οἱ ῥινοκέρωτες τῷ ὕψει, κατὰ γε τὸν ὕψ' ἡμῶν ὄραθίντα ῥινοκέρωτα, καὶ οὐχ, ὡς ὁ Ἀρετιμιδωρος λέγει, τῷ μήκει, μετρούμενοι κατὰ σειράν, τουτίστι κατὰ συνέχειαν, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὴν οὐράν ἢ συντομώτερον, οἱ ῥινοκέρωτες ἰσομήκεις μὲν εἰσὶ τοῖς ἐλέφανσιν ἀπολείπονται δὲ μικρὸν τοῦ καὶ ἰσιῦψεῖς εἶναι. Καὶ μαρτυρεῖ τούτοις τὰ ὑπὸ τοῦ Βυρρῶνος (Buffon) ἱστορημένα περὶ τοῦ ῥινοκέρωτος, *il approche donc de l'éléphant pour le volume et par la masse; et s'il paroît bien plus petit (τουτίστι ταπεινότερος τοῦ ἐλέφαντος), c'est que ses jambes sont bien plus courtes à proportion que celles de l'éléphant. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι καὶ πρῶτος ἐν τοῖς Ἕλλησιν (ὧν σώζεται τὰ συγγράμματα) Στράβων ἐμνημόνευσε τοῦ ῥινοκέρωτος, ὡσπερ μικρὸν μετὰ Στράβωνα, πρῶτος ἐν Ῥωμαίοις ὁ Πλίνιος.—Στ. 19, Ἰφ' ἡμῶν.] ΕΔ, ΑΤ, Ἀφ' ἡμῶν.—Στ. 20, Ἐστὶ ταύρου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐστὶ τοῦ ταύρου.—Στ. 21, Ἐγγυτάτω.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἐγγύτατον.—Στ. 24, ΤΥΛΑΣ δύο... τὴν μὲν πρὸς τῷ λόφῳ, τὴν δὲ πρὸς τῇ ὀσφύϊ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, ΣΤΙΛΟΥΣ. Τὰς ἐπισημοτέρας δηλονότι τύλας, ἃς οἱ νεώτεροι ζωολόγοι πτύχας (plis) ὠνόμασαν, κατέλεξεν ὁ Στράβων. Πέντε γὰρ ἔχει ὁ ῥινοκέρωτος, ἢ μᾶλλον τέσσαρας τύλας, εἴπερ αἱ τοῦ λόφου δύο ἀλλήλαις συνάπτονται. Λέγει γὰρ ὁ Βυρρῶν, ἐκ τοῦ Ἀγγλου Πάρσωνος παρεληφώς, περὶ τοῦ ῥινοκέρωτος, *le cou est fort court; la peau forme sur cette partie deux gros plis qui l'entourent tout autour. Les épaules sont fort grosses et fort épaisses; la peau fait à leur jointure un autre pli qui descend sur les jambes de devant... Il y a un autre pli entre le corps et la croupe; ce pli descend au-dessous des jambes de derrière; et enfin, il y a encore un autre pli qui environne transversalement la partie inférieure de la croupe à quelque distance de la queue.**

ΣΕΛΙΔ. 215, στ. 3, Καμηλοπαρθάλις.] Καμηλοπαρθάλις ἔστιν ἡ τοῖς Γάλλοις καλουμένη Girafe Γραικοβερβάρως δὲ, καθά φησιν ὁ Σαλμάσιος, ἐκάλουν αὐτὴν Ζοράφιν ἔστι δὲ τοῦνομα ξενικόν. Μνημονεύει τῆς Καμηλοπαρθάλιος καὶ ὁ Ἡλιόδωρος (Μέτρ. Α, σελ. 462,

ἰμ. ἐκδ.).—Στ. 5, Νευρίσει... κατεστγμέναις.] Ἡ μὲν πρώτη λέξις ἐκ ΔΓ, ἡ δ' ἑτέρα ἐξ ἑτέρων διορθώσεως, ΑΤ, Νευρίσει... κατεστγμέναις.—Στ. 23, Πόα.] ΔΓ (καταχωρισθεῖσα ἐν τῷ κειμένῳ τοῦ Ἄγγλου ἐκδότου), ΑΤ, Ποιᾶ, καθάπερ καὶ ἄλλα δηλονότε τοιζῆτα διορθώμενα καὶ τῷ ρθόγγῳ καὶ τῇ τάσει, οἶον, Ροιᾶ καὶ Ρόα, Χροῖα καὶ Χρόα, Ψοῖα καὶ Ψόα.

ΣΕΛΙΔ. 216, στ. 1, Στιβίζονται δ' ἐπιμελῶς, ὡς αἱ γυναῖκες.] Ἀνεγκνικ μοι εἶδεν ἡ προσδήκη τοῦ ὁμειωματικοῦ μορίου τὸ γὰρ στιβίζονται τὰς γυναῖκας, καὶ μάλιστα τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Αἰθίαν, κοινὸν ἐστὶ, καὶ οὐ παράδοξον, ὁποῖον ἐβούλετο λέγειν ὁ Στράβων. Ἐστὶ δὲ τοῦτο, τὸ Στιβί, ἢ Στιμίαι (λέγεται γὰρ καὶ οὕτως) τοῦς ὀφθαλμοῦς ὑπογράφουσαι· περὶ οὗ ἐπιθετὰ εἰς τὸν Ἡλιόδωρον (Μέρ. Β, σελ. 355) σημειωθέντα μοι.—Στ. 4, Διαλύουσι δ' αἱ γυναῖκες εἰς μίτους.] ΗΔ ἡ τοῦ ἀδελφοῦ προσδήκη· τὰ δὲ λοιπὰ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαλύουσι δὲ γυναῖκες μίτον.—Στ. 7, Ἐνδιλουμένων.] ΗΔ, ΑΤ, Ἀνδιλουμένων.—Στ. 20, Παλιουρίαις.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παλιουρίαις.—Στ. 25, Λαμπάσι δέ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Λαμπάσι τε.—Στ. 26, Διαγρυπνοῦσι τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Διαγρυπνοῦσι δὲ τῶν.

ΣΕΛΙΔ. 217, στ. 1, Πρώτους ἐπισει.] Πρώτους τῶν Ἀράδων προσηγορεύει, γεωγραφῶν τὴν χώραν αὐτῶν ὁ Ἀρτεμίδωρος. Τοῦτο δὲ πιστεύεται ἢ ἀνωτίσω (σελ. 300) ἐπονητάμεθα διορθώσεν, τὸ Ἐπεσειν τρέψαντες εἰς τὸ Ἐσειν, τὸν Ἀρτεμίδωρον καλεῖ τοῦ Στράβωνος ἐπαγομένου μάστουρα.—Στ. 4, Αἰλανίτου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐλανίτου.—Στ. 14, Μενάιοι.] Διὰ τὰ ἐπὶ τῶν (σελ. 356) σημειωθέντα, ΑΤ, Μενάιοι.—Στ. 16, Μαρανητῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μαρανητῶν.—Στ. 21, Αἰλανίτης.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐλανίτης.—Οὔσα χώρα.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔσα ἡ χώρα.

ΣΕΛΙΔ. 218, στ. 7, Σπηλαιώδεις.] ΔΓ, Σπιλαδῶδεις.—Στ. 8, Τότε.] Ἡλικὰ πνίουσεν οἱ ἑτερίαι.—Στ. 15-19, Ἀπὸ καμήλων ἐχόντων τὸν βίον... καλοῦνται δὲ Δεβαί.] Δεβας ὀνομάζει τούτους καὶ ὁ Σικελιώτης Διόδωρος (γ', 45) οὗς ὁ Βοχάρτος (Géograph. Sacr. P. I, liv. II, cap. 27, pag. 160) ἐτυμολογεῖ παρὰ τὸ ἀραβικὸν Δεβ, τὸ σημαῖνον τὸν χρυσόν, δὲ ὅν ὁ Στράβων μετ' ὀλίγα λέγει φέρεσθαι παρὰ τοῖς ἀστυγέτοισιν αὐτῶν ὀρυκτὸν χρυσόν. Καὶ τοῦτο μὲν ἔχεται τενος λόγου πιθανόν· ἐστὶ μίντοι προσσημειώσασθαι, ὅτι Δεβὲ καλοῦσι νῦν οἱ Τῦρκοι τὴν καμήλων, καὶ Δεβετζὶ τὸν καμηλίτην.—Στ. 23, Εὐθενόρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εὐομβρος.—Στ. 30,

Τριπλάσιον ἈΝΤΙΑΙΔΟΝΤΕΣ τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ ἀργύρου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, ἈΝΤΙΑΙΔΟΝΤΕΣ. Ὁ δὲ πρὸ μικροῦ παρατεθεὶς Βοχάρτος κεκολοβῶσθαι ὑπὸ τῶν ἀντιγραφίων τὸ προκείμενον χωρίον ὑπολαμβάνων, οὕτω διορθῶν παρακαλεῖ· Τριπλάσιον ἀντιδιδόντες τοῦ χαλκοῦ, διπλάσιον δὲ τοῦ σιδήρου, καὶ δεκαπλάσιον τοῦ ἀργύρου, μάστιγα περιχόμενος τὸν Ἀγαθαρχίδην, λίγοντα· «Τὸν ἢ μὲν γὰρ χαλκὸν πρὸς τὸν χρυσὸν τρισαθμον ἀλλάττονται· τὸν δὲ ἢ σιδήρον πρὸς διπλοῦν χρυσίον· ὁ δὲ ἀργυρος τοῦ χρυσοῦ δέκα ἢ δύναται μοίρας ἢ».

ΣΕΛΙΑ. 219, στ. 8, Σπιθαμαῖοι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σπιθαμαῖοι. — Στ. 26, Ἐμπορίας.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Εὔπορίας. ΔΓ. Ἐμπορίας· τὸ δ' ἴσον ἀντίγραφον, Εὔπορίας.

ΣΕΛΙΑ. 220, στ. 3, Καὶ ἀργύρου λιθοκολλίτου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἀργύρου καὶ λιθοκολλήτου.—Στ. 9, Ἐκ τῆς ἐπικύσεως.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐκ τῆς ἀποκαύσεως. ΔΓ, Ἀπὸ τῆς ἐκκαύσεως.—Στ. 10, Εἰκάζει.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εἰκάζειν.—Στ. 13, Πίρτου.] Ἐξ ΕΔ προσεῖληρα τὴν λέξιν.—Στ. 16, Καλῶς.] Ἰσ. γρ. Καὶ ἄλλως.—Στ. 18, Στείλαι τε.] ΗΔ, ΑΤ, Στείλαι τε.—Στ. 23, Ἐἴτ' ἐπὶ νότον, εἴτ' ἐπί.] ΗΔ, ΑΤ, Οὔτ' ἐπὶ νότον, οὔτ' ἐπέ

ΣΕΛΙΑ. 221, στ. 6, Ἀποκομήνου καὶ ἀποτόμου.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κρημνοῦ ἀποτόμου.—Στ. 10, Ἰερικοῦντα.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰερικοῦντα. ΔΓ. Ἐρκοῦντα.—Στ. 11, Πετραίοις.] Ἐξ ΕΔ καὶ ΔΓ, ΑΤ, Πατρίοις.—Στ. 17, Πρὸς ἀλλήλους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πρὸς τοὺς ἀλλήλους.—Στ. 25, Αἰθιοπικῶν, ὄρων τὴν τε κ. τ. λ.] ΗΔ (καὶ ἡ γραφή καὶ ἡ σίξις), ΑΤ, Αἰθιοπικῶν ὄρων, τὴν τε. Οὔτε γὰρ τὸ Ὄρων (παρὰ τὸ Ὄρος) χώραν ἔχει ὡς, οὔτε, καθάπερ ἤρμηνευσεν ὁ Ξύλανδρος τὸ Ὄρων (παρὰ τὸ Ὄρος terminus)· ἀλλὰ χρεια μετοχῆς τῆς Ὄρων, διὰ τὰς ἐξῆς αἰτιτικαίς.

ΣΕΛΙΑ. 222, στ. 3, Ἦν δ' ἔτι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἦν δέ τι.—Στ. 12, Ἠγίσσεται.] ΗΔ, ΑΤ, Ἠγίσσασθαι.—Στ. 14, Οὔθ' ὁδόν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὔθ' ὁδόν.—Στ. 15, Παραβάλλον.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παραβαλών.—Στ. 21, Μῆτι γε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μήτοι γε.

ΣΕΛΙΑ. 223, στ. 6, Καὶ ἐξ ἑς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Καὶ ἐξῆς.—Στ. 18, Στομακάκη τε καὶ σκελοτύρβη.] Πρῶτος Στράβων μνημονεύει τοῦ νοσήματος τῆς Στομακάκης, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Πλίνιος· τῆς δὲ Σκελοτύρβης καὶ οὗτοι, καὶ ὁ τοὺς εἰς τὸν Γαληνὸν ἀναφρομίνους ἰατρικοὺς ὄρους συντάξας. Ἔστι δ' ἄμφω ἐνὸς πάθους

συμπτώματα (ἰδ. Δίων. Κάτω. 77, 29), ὅπρι οἴονται τούς οὐκ ἀπε-
θάνως τὸ αὐτὸ εἶναι τῷ νῦν ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Σκορβούτω (Scorbut),
παρὰ δ' Ἰπποκράτει (Περὶ τῶν ἐντ. παθ. § 34 καὶ § 49) Νόσῳ
σπληνός, καὶ Εἰλεῶ αἱματιτῆ, καλουμίνῳ. Λέγει δὲ ἐκείνος,
« Ἐκ τοῦ σώματος κακὸν ὄξει ἀπὸ τῶν ὀδόντων, καὶ τὰ οὖλα (γρ.
» ὄξει, καὶ ἀπὸ τῶν ὀδόντων τὰ οὖλα) ἀφίσταται, καὶ ἀπὸ τῶν ῥιῶν
» αἷμα ῥίει. Ἐπίστεθ' ἔτι καὶ ἐκ τῶν σκελέων ἔλκει ἐκφυγῆναι... πρὸς
» φοιτῆν δὲ καὶ ταλακωρεῖν οὐ πρόθυμος »· ἔνθα ὄρα, καὶ τὴν
σοματικῆν, τουτέστι τὴν κακὴν τοῦ σώματος ὀσμὴν, καὶ τὴν ἀπόστασιν
τῶν οὐλῶν, καὶ τὴν σκίλοτιρῶσιν, τουτέστι τὸν τάρραχον τῶν σκελῶν,
δι' ὃν ὁ πάσχων οὐ προθυμεῖται βρῦξεν. Τοῦτο ἔτι αἰνιττεται ὁ
Ἡσύχιος, διὰ τῆς ἀπόρου ταύτης λέξεως, Σκαλαθάροβα, ἣν καὶ
τύροβα καὶ ἀκαθίαν ἐξηγεῖται.—Στ. 28, Νεῖλου, κακίθεν εἰς.] ΗΔ,
ΑΤ, Νεῖλου κειμένη εἰς. Πρὸ τῆμων ὁ Κασωδῶν διώρθου, Νεῖ-
λου, ἐκεῖθεν δ' εἰς.

ΣΕΛΙΑ. 224, στ. 8, Ὀλίγους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὀλίγους.—Στ. 9,
Ἔρημος τὰ πολλὰ ὡς ἀλεθῶς, ἐκαλεῖτο ΔΕ ἈΡΑΒΗΝΗ.] Ἰσ. γρ. ΓΑΡ
ἈΡΑΒΗΝΗ. Τὴν αἰτίαν γὰρ ἐμφάνει βούλεται δι' ἣν οὕτως ἐκαλεῖτο
ὡσπερ ἂν εἰ ἔλεγε, καὶ ἦν ὡς ἀλεθῶς ἔρημος, ὡσπερ καὶ ἐκαλεῖτο
Ἀραβηνή· διὰ γὰρ τοῦ Ἀράβ, εἰκόσ ἐστὶ τοὺς διατρέφειν φιλοῦντας
τὰ ξενικὰ ὀνόματα Ἕλληνας ἐμφῆσαι τὸ τῶν Ἀράβων καὶ τῶν Ἐθιοπίων
Χεράβ, τὸ σημαῖνον τὴν ἔρημον.—Στ. 12, Νεγρώνων.] Ἐξ ΗΔ
(εὐδαιτέρ. γενικ. ἤ εὐδαικ. κατωτέρ. τὰ Νέγρονα), ΑΤ, Ἀγρο-
νῶν. ΔΓ, Νεγρονῶν.—Στ. 19, Ἀπολειρθεῖσαν.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Συλ-
ληρθεῖσαν.—Στ. 20, Καὶ κρατήσας.] ΗΔ ἢ προσδήκη τοῦ συν-
δίσμου.—Στ. 22, Μαρσυαθά.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μαρσυαθαί.—
Στ. 27, Ἐπεβουλήν καταμαθῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπεβουλήν, καὶ κατα-
μαθῶν.—Στ. 29, Εἰς Νέγρωνα.] ΗΔ, ΑΤ, Εἰς Ἀνάγρωνα. ΔΓ,
Εἰς τὰ Νάγρωνα.

ΣΕΛΙΑ. 225, στ. 1, Εἰρηναῖος.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐρήνης. ΔΓ, Εἰ-
ρήνης.—Στ. 3, Ἐγρας.] Ἐκ τοῦ βυζαντίου Στεφάνου, ΑΤ, Νεράς.
ΔΓ, Ἐγράς.—Στ. 7, Ὑπερθεῖς.] ΗΔ, ΑΤ, Ὑπέρθεσις.—Μετὰ
τῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μετὰ γοῦν τῶν.—Ὀνηθῆναι.] ΗΔ, ΑΤ, Ὀνη-
θῆναι.—Στ. 13, Ὁ Συλλαῖος. Ἐτίσι δὲ δίνας.] ΗΔ, ΑΤ, Ὁ Συλ-
λαῖος. Ἐτίσι δὲ καὶ δίνας. Ἀλλὰ νῦν ὅψι συνίημι τὴν ΔΓ, Ὁ
συλλαῖος, ἔτισσι δίνας, μόνην εἶναι γνησίαν.—Στ. 14, Ταύτη.]
Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Αὐτῆ.—Στ. 15, Καὶ ἀποτμηθεῖς.] ΔΓ, Διὸ καὶ

ἀπειμήθη.—Στ. 18, Κασσίαν δὲ ἐκ θάμνων.] ΗΔ, ΑΤ, Κασσίαν δὲ καὶ ἐκ λιμνῶν. ΔΓ (δέξα τοῦ δευτέρου συνδέσμου), Κασσίαν δὲ ἐκ λιμνῶν. Τῆ ἑμετέρῃ διορθώσει μαρτυρεῖ μὲν ὁ λόγος, μὴ συγχωρῶν τὴν κασσίαν ἐκ λιμνῶν φύεσθαι, μαρτυρεῖ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Θεόφραστος (Περίφυτ. θ', 5), θάμνον εἶναι λέγων αὐτήν, καὶ οὐ δένδρον.—Στ. 28, Τέκνων καὶ κατὰ πρῆβυγένειαν βασιλεύουσιν κ. τ. λ.] ΗΔ, ΑΤ, Τέκνων κατὰ πρῆβυγένειαν καὶ βασιλεύουσιν.

ΣΕΛΙΑ. 216, στ. 17, Παρ' αὐτῆ τις εἴη.] Τὸ μὲν ἐξ ΗΔ, τὸ δὲ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρ' αὐτὴν τις εἰσήοι. ΔΓ, Παρ' αὐτὴν τις εἴη.—Στ. 18, Ἐπαγαγόντα.] ΗΔ (συνάδουσα τοῖς μεταφραzais), ΑΤ, Ἀπαγαγόντα.—Στ. 20, Κτητικοί.] ΔΓ, Κτηματικοί.—Στ. 26, ὄγκω.] Οἴκω γράφειν (οὐκ ἀπειδάνως) τινὲς παρήνισαν.

ΣΕΛΙΑ. 227, στ. 1, Καὶ ποτ' ἀντιδιάκνον.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ τὸ ἀντιδιάκνον.—Στ. 7, Ἀχίτωνες.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Χιτώνες.—Στ. 10, Ἄλλως τε καὶ τὰ ἐπιχωριάζοντα, καθάπερ χρυσὸς καὶ ἄργυρος.] ΗΔ (συνάδουσα ἐκ μέρους τῷ ἀρχαίῳ μεταφραzaῖ), ΑΤ, Ἄλλως τε καὶ ἐπιχωριάζειν καθάπερ χρυσὸν καὶ ἄργυρον.—Στ. 12, Πορφυρά.] Ἀποκατέστησα τὴν πρότεραν γραφὴν (μόνην τὴν βαρβάρην τῆς εἰς περισπωμένην μετακινήσεως), ΑΤ, Πορφυρέα.—Κρόκος τε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Κρόκος δέ.—Κοζάρια.] Ἐν ταῖς ἀμφιβαλλομέναις τῶν λέξεων κατέταξεν ὁ Σνεϊδέρος τὸ ὑποκοριστικὸν ταῦτο ὄνομα Κοζάριον, οὐκ οἷ' ὄθεν λαβῶν, καὶ ἐξηγησάμενος τὸν ἐν ᾧ φύεται κόσος. Ἔοικε μίντοι, εἰ μὴ ἡμάσθηται ἡ γραφή (φέρεται γὰρ ἐν τισιν ἀντεγράφοις καὶ Κοζώρια), ὁ Στραβῶν οὕτως ὀνομάσαι τὰ ριζάρια τοῦ Ἀραβικοῦ Κόσου (ἰδ. Διοσκοριδ. α', 15), ἐτέρου ὄντος τοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ πάλαι καὶ νῦν ὀνομαζομένου Κόσου.—Στ. 19, Αἰθίοπας.] Ἐκ τῆς Ὀδυσσειᾶς, δ', 84.—Στ. 20, Μέν καὶ περὶ τῶν Σιδονίων.] ΗΔ, ΑΤ, Καὶ περὶ τῶν Σιδονίων μὲν.—Εἶτε.] Ἐξ ΕΔ προσέθηκα τὴν λέξιν.—Στ. 24, Περὶ τῶν.] Ἐκ ΔΓ προσετέθη τὸ ἀρθρον.

ΣΕΛΙΑ. 228, στ. 3 καὶ 8, Ἄρεμβούς.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐρεμβούς. Παράθελε τὰ περὶ τῶν ἔθνῶν ἐνθάδε λεγόμενα οἷς ἀλλαγῶ (Μέρ. Α, σελ. 53, καὶ Μέρ. Β, σελ. 505) εἶρηκε.—Στ. 8, Ὅσπερ δὲ πεθανῶς ὑπολαμβάνειν εἶν... οὕτω καί.] ΗΔ, ΑΤ, Ὅσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνους ὑπολαμβάνειν. Ἄλλοι δὲ διορθοῦν ἐπιβάλλοντο, Ὅσπερ δὲ ἀπὸ ἔθνους ἐνός ὑπολαμβάνειν εἶν... οὕτω καί, ὀρθώτερον ἴσως. ἔχει δὲ παραπλησίαν λόγου συνάρτησιν τῇ ἐν τοῖς ἔξῃς (σελ. 263),

α ἴσκει τὸ ἰσοῦν ἑκάστον ἐκάζων ἴση... καὶ ταῦθ' ὁμοίως η. — Διε-
 ρισθαι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ. Διεθρ ἰσθαι. — Στ. 12, Οὐδ' οἱ Ἐρμηνεὺς
 γράροντες.] Κοίτης ἦν ὁ γράων Ἐρμηνεὺς καὶ ἐξηγούμενος μέλανας,
 ὡς φησὶν Εὐστάθιος (σελ. 148^β). — Στ. 16, Ἀραμαῖοι.] ΗΔ, ΑΓ,
 Ἀραμαί. — Ἀραμαίους.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἀραμαίους. — Στ. 18, Δαρ-
 ἦκην.] Δαρκενὴν γράωναι γράροντες φασὶ τινες οὐκ ἀπιθάνως. — Στ. 19,
 Ἀταρογάτην.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἀταρογατήν. — Στ. 20, Ἀθάρακον.] Ἀσθά-
 ρακον γράροντες παρανομοῦσι τινες. — Στ. 24, Μία δ' οὖν καὶ.] ΔΓ, Μία
 δὲ καὶ. — Στ. 26, Πολεμήσοντες.] Ἀποκατίεσσα τὴν προτέραν γρα-
 ρὴν, ΑΓ, Πολεμήσοντες.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 229, στ. 8, Λοιπὴ τῆς τυμπάτης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Λοικὴ
 καὶ συμπάσης. — Στ. 10, Ἐνακισίους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΓ, Ἐνακισ-
 χελλίους.

ΣΕΛΙΔ. 230, στ. 15, Ἀρσόβαν.] ΗΔ (ἕνα συνάδη τῇ ἐξῆς, σελ.
 281, γραφῆ), ΑΓ, Ἀρσάβαν — Στ. 21, ἈΠΘ Ψαμμίτου.] ΗΔ,
 ΑΓ, ἘΠΙ. — Στ. 25, Ἐπαρούσης καὶ τῶν ἐν Μερόη.] ΗΔ, ΑΓ,
 Ὑπακούουσι δὲ τῶ ἐν Μερόη. Μαρτυρεῖ τῇ διορθώσει οὐ μόνον
 ὅπερ εἶρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 209), ἀλλὰ καὶ οἱ ἑτέροις διορθοῦν ἐπι-
 χειρήσαντες, τῶ κατὰ τὸν αὐτὸν νοῦν διορθοῦναι. — Στ. 30, Ἀγκώ-
 νων.] Ἐξ ΕΔ (συνάδουσης τῶ ἀρχαίῳ μεταφρασῆ), ΑΓ, Ἀγγόνων.

ΣΕΛΙΔ. 231, στ. 3, Κανωδικόν.] ΗΔ (ἕνα συνάδη τῇ ἀλλαγῶ
 πολλαχῶ γραφῆ), ΑΓ, Κανωπεικόν. — Στ. 9, Αὐτῶν.] ΗΔ, ΑΓ,
 Αὐτῶ. — Ἀπολείπων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἀπολειπών. — Στ. 15, Ἐπ' εὐ-
 θείας.] Τὸ ἑμὸν μόνον ἀντίγραφον, ΑΓ, Ἐπὶ εὐθείας — Στ. 17,
 Καὶ μὴν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Καὶ νῦν. — Στ. 23, Ἀξίως.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ,
 Ἀξιοχρίως.

ΣΕΛΙΔ. 231, στ. 18, Ἐκάσῳ νομῶ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐκάσῳ τῶ
 νομῶ. — Στ. 24, Ἐπιλειπούσης.] Ἐκ ΔΓ, ΑΓ, Ἐπιλειπούσης. —
 Στ. 30, Πήχεις τοῦ Νείλου μετρίου.] Οὕτως ἔγραψα ΑΓ, Πήχεις
 τοῦ Νείλου μέτρου. ΔΓ (ἦν ὄρειλον ἴσως προκλίεσθαι τῆς ἐμῆς
 διορθώσεως), Πήχεις τοῦ Νείλου μέτρον.

ΣΕΛΙΔ. 233, στ. 24, Κατοκοῦσι.] ΗΔ (συνάδουσα τῶ ἀρχαίῳ
 μεταφρασῆ, habitant), ΑΓ, Κολποῦσι.

ΣΕΛΙΔ. 234, στ. 5, Τοσῶδε.] Ἀποκατίεσσα τὴν προτέραν γραφὴν,